

KOP DER VEUR MARIE!

(Graaien & Snaaien)

Klucht in drie bedrijven

deur

JAN TOL

en

ASTRID BAIJS

Overzet en bewarkt in algemeen dialect

deur

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KOP DER VEUR, MARIE! – GRAAIEN & SNAAIEN** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN TOL en ASTRID BAIJS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

MARIE OOSTERHOF

ANNA OOSTERHOF - haar zuster

ANNABEL DE GROOT - hun nichtje

GEERT DONKERS - klusjesman bij Anna en Marie

JOPIE DONKERS - zijn niet al te slimme zoon

STIEN DE KLEINE - huishoudster bij Anna en Marie

ANGELIQUE - een life-style coach?

MENNO KOSTER - de nieuwe buurman

MIRANDA KOSTER - zijn dochter

LEIDA BLOEMSMA - tante van Anna en Marie

KEES DE GROOT - Opa van Annabel en oom van Anna en Marie

Miranda kan ook een jongen zijn, heet dan Sjoerd

(Anna en Marie zijn dikke dames; dit wordt geaccentueerd door onder hun kleding flinke opvulling te gebruiken. In het laatste bedrijf komt Marie superslank terug!)

DECOR:

We zien de luxe salon van de dames Marie en Anna Oosterhof. Links in de wand zit een deur naar een grote kast, waar aan de binnenkant van de deur een grote spiegel hangt. De deur gaat naar binnen open, zodat het publiek deels in de kast kan kijken. Achter in de wand openslaande tuindeuren, daarnaast eventueel een raam. Rechts in de wand een deur of open hal (verder de gangdeur genoemd) die naar alle overige vertrekken leidt. In de salon staat een grote luxe bank met daarvoor een salontafel en daarom heen twee grote fauteuils. Verder een grote kast aan de achterwand, links en rechts wat kleinere tafeltjes en hier en daar grote schilderijen. Een foto van de ouders van Marie en Anna hangt duidelijk in het zicht. Achter in de muur zit op ooghoogte een redelijk groot geldkluisje. Daarvoor hangt een schilderij, dat via schanieren naar links of rechts gedraaid kan worden.

Eerste bedrijf

Dinsdagmiddag, rond een uur of twee.

We zien dat Geerts simpele zoon Jopie het allerlaatste stukje behang boven de kastdeur plakt. Geert kijkt alleen maar toe, languit liggend op de bank. Geert heeft oude kleding aan en Jopie heeft een wit schilderspak aan, dat besmeurd is met verf. Hij staat bovenop de huishoudtrap, daarnaast staat een plaktafel met daarop de emmer met lijm en de lijmkwast. Op een tafeltje naast of voor de bank, staat een schaal met chocolade en bonbons, waar met grote regelmaat uitgesnoept wordt door Marie en Anna.

GEERT: Opschieten, Jopie. De dames kunt zo thuis komen

JOPIE: Ik ben toch zo wat klaor, va?

GEERT: Jao, jao.

JOPIE (*trots*): Ik denk dat ze 't wel mooi vinden wat ik daon heb. Ik krieg vast 'n complimentje van de dames.

GEERT: Ik dus! En ik zal ze der ok goed veur laoten betaolen! De rollen kosten vief euro per stuk, maor veur de dames twaalf en 'n half. En dat maol elf rollen is...

JOPIE: Wij hebben toch maor zes rollen gebruikt, va?

GEERT: Dat huuven zij niet te weten, Jopie, daor kommen ze toch niet achter. Ze vinden 't vast al hiel mooi, dat ik veur ze behangen heb.

JOPIE: Jij, va? Ik heb toch alles behangen? Jij hebt allent maor liggen kieken.

GEERT: En dat huuven de dames dus ok niet te weten, Jopie. Jij weet dat ze gien vrömden in huus willen hebben. Jij bent dus vertrokken, veurdat ze thuis kommen.

JOPIE: Maor ik ben toch gien vrömde, va? Ik ben je zeun.

GEERT: Maakt niks uut. Ze denken dat ik 't allent daon heb, en daor hollen we 't dus op. Opschieten!

JOPIE: Ik ben best neisgierig hoe ze der uut zien, va. Ik mag toch wel hiel eem kieken? Gao ik daornao metien vot, dat beloof ik je.

GEERT: Der valt niks te kieken. 't Bent gewoon twee dames die barsten van 't geld, waor ik geregeld klussies veur doe en veur de rest bent 't twee dreu...Eh...Jij weet wel wat ik bedoel.

JOPIE: Nee, dat weet ik niet. Waorumme bent ze dreuge, va?

GEERT (*terzijde*): An zien handen mankeert hielemaol niks, maor daor boven löp 't niet altied hielemaol soepel.

JOPIE (*nu bezig de onderkant vast te plakken*): Wat zee jij, va?

GEERT: Dat je 't geweldig daon hebt, jong. Klaor?

JOPIE (*staat op, weer trots*): Jao, ik kan wel wat, hè va. Ik zal nog eem de rotzooi opruimen.

GEERT: Huuft niet, dat doe ik wel. Gao jij nu maor snel naor huus. (we

horen Marie en Anna vanuit de tuin praten)

ANNA (*niet te zien*): 't Gazon moet ok nog meid worden, Marie.

GEERT (*schrikt op*): Oh, nee! Daar bent ze al.

JOPIE (*enthousiast*): Oh, das mooi va. Krieg ik ze toch te zien.

GEERT: Jij ziet hielemaol gien iene! (*pakt Jopie beet en sleurt hem mee naar de kast en opent deze*) Der in!

JOPIE: Wat moet ik in die kaste, va? Moet die ok behangen worden?

GEERT: Jij blijft daar in, totdat ik zeg dat je der weer uut mag.

JOPIE (*enthousiast*): Oh, ik snap het al, va.

GEERT: Dat valt dus weer niet tegen. En denk ter umme daj niks zegt.

JOPIE: Nee, natuurlijk niet! Aans weten ze metien waor of ik zit. Ze moeten mij wel zuuken, hè?

GEERT (*weer zuchtend*): Jao heur, jong. Daor gaon we dan...acht, negen, tien. Wie niet weg is, is gezien. (*duwt Jopie nu in kast en sluit deur, op het moment dat Anna en Marie door de tuindeuren naar binnen komen. De dames gaan chique, maar een beetje ouderwets gekleed, lange jurk en hooggesloten kragen. Beiden zijn aan de te dikke kant, wat voor het spel geaccentueerd wordt door opvulling onder de kleding. Ook het haar zit bij beiden niet al te modern, ook eerder ouderwets. Geert zet snel nog de huishoudtrap voor de kastdeur, blijft voor deur staan, deels opgelucht*) Dag dames.

ANNA: Bej nog niet klaor?

GEERT: Kiek maor ies! Net de leste baon ophangen.

MARIE: Keurig, Geert. Dat heb jij snel en mooi daon.

GEERT: Ach... jao, kiek ik ben 'n vakman, dat weej toch.

ANNA: Mooi. Dan kuj weer wat aans doen. An 't einde van de weeke reken ik wel met je af.

GEERT: Nou! Ik heb 't liever nou. Bij mij moet ter ok brood op de plank kommen.

ANNA (*stijfjes*): Einde van de weeke, Geert!

MARIE: We kunnen 't nou toch ok betaolen, Anna. Wij hebben toch al oes geld in de kluis liggen.

ANNA: Dat huuft toch niet ieder en iene te weten, Marie! As 'n verkeerde 't heurt, kunnen we der op rekenen dat hij kraakt wordt. (*tot Geert*) Jij hebt niks heard, of wel soms!

GEERT: Wat zeg jij? Ik ben zo doof as 'n kwartel.

ANNA: Dan is 't goed. Hoe veul is 't?

GEERT: les eem kieken....Dat is veertien rollen maol vijftien euro, dat is...

JOPIE (*in kast*): Niet! (*de dames kijken verbaast richting kast*)

GEERT (*schrikt even, dan snel*): Dat is NIET goedkoop, nee. Maor tis wel kwaliteitsbehang, dames.

MARIE: Is veertien rol niet 'n beetie veul veur dizze kaomer?

GEERT: Ik zee al, 't is kwaliteitsbehang. Dan zit ter maor vief meter op 'n rolle. Dus dat is veertien maol vieftien euro, maakt tweehonderd en

tien eurootjes.

ANNA (*weer zuinigjes*): Zo! Nou, dat moet dan maor. Ik zal 't eem op haolen.

GEERT: Ho ies eem. Ik was nog niet uut rekend. D'r komp nog uurloon bij. Ik heb ter tien uur an warkt, dus dat maakt weer tien maal tien is honderd, plus 't behang is saomen driehonderd en tien euro. En dan reken ik de behangliem niet iens met. Dus eigenlieks 'n koopie.

ANNA: Nuum jij dat maor 'n koopie!

MARIE: Toe nou maor, Anna. Wij kunnen der weer veule jaoren tegen.

ANNA: Dat mag ik toch hopen.

MARIE: Zal ik het dan eem pakken uut de...

ANNA (*snel*): Stil! Ik heb dat bedrag wel in mien tassie. (*loopt naar kast, tot Geert*) Gao ies an de kaante.

GEERT (*benauwd*): Wat moet jij dan?

ANNA: Mien tassie uut de kaste pakken, man.

GEERT: Eh....Dat kan niet!

ANNA: En waaromme zol dat niet kunnen? Hup, aan de kaante. (*duwt Geert opzij, maar die gaat weer snel voor kast staan*)

GEERT: 't Behang moet eerst dreugen.

ANNA: De kastdeure is toch niet behangen?

GEERT: Eh...jao...eh...nee. Maor wel der um hen. Dan komp ter spanning op te staon en dan lat 't zo weer lös. Met 'n paor uurties kuj der weer in.

ANNA: Onzin.

MARIE: 't Zol maor zo kunnen, Anna. En wie wet 't nou beter dan Geert, oeze vakman.

GEERT (*opgelucht*): Zo is 't.

ANNA (*mopperend*): Flauwekul, pak jij 't dan maor...(*stopt, tot Geert*) Hol je oren dicht.

GEERT: Met alle plezier. (*houd beide handen nu voor zijn oren*)

ANNA (*pakt blaadje met code kluis uit haar bh, bedenkt zich dan*): Ik doe 't zölf wel.

MARIE: Je kunt mij toch de code geven, Anna?

ANNA (*kijkt naar Geert, maar die heeft zijn handen nog voor zijn oren*): De code is...(*Geert haalt zijn handen iets van zijn oren*)...Nee! Dat is jou niet toevertrouwd. As jij de code weet, is oes geld binnen de körtste tied op. (*tegen Geert*) Haol je handen maor weer vot. (*Geert doet net of hij dat niet heeft gehoord, nu hard*) Geert!

GEERT (*haalt handen nu weg*): Zee jij wat?

ANNA: Je kunt weer gewoon met luusteren.

MARIE (*pakt blaadje uit hand van Anna*): Dus vier, acht...

ANNA (*schrikt op, kijkt weer naar Geert*): Hol je mond!

GEERT (*grijnzend*): Ik ben nog altied stokdoof, heur!

ANNA (*tot Marie*): Zie je wel, dat as jij 't zol weten, de hiele wereld straks in oeze kluis kan kommen. (*Pakt blaadje snel terug, kijkt er op*)

MARIE: Ken jij de code niet iens uut je kop, Anna?

ANNA: Natuurlijk wel! *(legt blaadje op tafel, met opgeheven hoofd)* Jao, 't is goed west dat oeze aolders mij an wezen hebben um 't familiekapitaol te beheren *(kijkt even naar foto van ouders aan wand)*

MARIE *(zuchtend)*: Jao heur, Anna. Ik kiek wel eem met je met.

ANNA: Jij kiek niks met! Draai je um. En jij ok, Geert!

GEERT: Op dizze afstand kan ik echt niet zien wat jij doet, heur.

ANNA: Umme dreien, allebei! *(zowel Marie als Geert draaien zich nu om, als Anna het schilderij opzij draait, de code intikt en de kluis opent. Ze haalt het geld er uit, telt en sluit de deur, draait schilderij er weer voor. Denkt even na)* Gao jij met mij met, Marie.

MARIE: Waor gaon we naor toe?

ANNA: Zie je vanzölf wel; met kommen.

GEERT: En mien geld?

ANNA: Krieg je zo van mij. *(gaat met Anna door gangdeur af)*

GEERT: Mooi! *(pakt snel de code van tafel, pakt een pen uit zijn broek of jas, pakt een stukje overgebleven behang en schrijft de code op)* Altied gemakkelijk, veur as de nood an de man komp. *(stopt stukje behang in zak en legt briefje met code weer goed op tafel)* Maor nou moet eerst die jonge vot. *(schuift huishoudtrap op zij, opent deur, laat deur open staan)* En nou wegwezen, jij!

JOPIE *(komt uit kast)*: Ze hebben mij toch nog niet vonden, va?

GEERT: Nee en dat wil ik dus ok niet. Jij haar 't trouwens nog zo wat verraoden, hè?! Met je geroep uut de kaste.

JOPIE: 't Flapte der zo maor uut, va. Maor 't waren toch ok gien veertien rollen?

GEERT: Ik wol dat jij met andere dinger ok zo snel was. Nou, kom op, weg! *(maar we horen de dames weer praten. Geert duwt Jopie weer snel de kast in, deur gaat niet helemaal dicht, net voordat Anna en Marie binnen komen)*

MARIE: Hier is je geld, Geert. *(overhandigt hem het geld)* Je hebt 't verdiend. 't Zöt ter prachtig uut. Of niet dan, Anna?

ANNA *(mopperend)*: Veur zo veul geld mag je dat ok wel verwachten. Driehonderd en tien euro!

GEERT: Maor daar hej ok wat veur. Bedankt!

MARIE: Ik vin 't hiel lief van je, heur Geert.

ANNA *(hooghartig)*: Zo wat zeg je niet tegen 'n klussiesman, Marie!

MARIE: Waorumme niet? Umdat hij maor 'n arbeider is? Nou, dat maakt mij niks uut.

GEERT *(grijzend)*: Dus ik maak wel 'n kansie bij joe?

ANNA *(woest)*: Idioot! Ruum die troep op veur je vot gaot.

GEERT: Dat doe ik zo.

ANNA *(haar oog valt nu op de kast)*: Hé, hoe kan die kaste nou lös staon?

GEERT: Hè? *(lachend)* Nou, zie je 't zölf. 't Behang begunt al te warken.

(sluit kast snel weer af)

ANNA: Gao nou eerst 't gres maor meien.

GEERT: Morgen is t'r weer 'n dag.

ANNA: Morgen regent 't, dus moet 't nou gebeuren.

GEERT: Oh...Maor wel uut de kaste blieven, heur.

ANNA: Jao, jao. Gao nou maor, man! *(Geert gaat nu af via tuindeuren, maar blijft wel steeds achter de tuindeuren kijken)*

MARIE: Mooie kerel, die Geert.

ANNA: Schei toch uut. Dreihonderd en...

MARIE: Jao, stop nou maor, Anna.

ANNA: Ik zeg al niks meer. *(pakt boek van salontafel en gaat daarmee op de bank zitten)*

MARIE *(zucht, kijkt eerst naar Anna en dan door tuindeuren naar buiten)*: We kunnen der vanmiddag wel ies op uut gaon, Anna. Tis prachtig weer.

ANNA *(diep verzonken in haar boek)*: Hè, wat?

MARIE: Heb je ok zin um ies naor 'n stad te gaon?

ANNA *(zonder op te kijken)*: Wat moet je nou in vredesnaom in 'n stad doen, Marie?

MARIE: Gewoon. Lekker winkelen, waor argens op 'n terrasie zitten.

ANNA: Met dit weer is 't mij ten eerste veul te hiet, ten tweede as we wat neudig hebben, kunnen we dat ok hier in 't dorp kopen. Maor we kopen voorlopig niks meer, want wij hebben net al dreihonderd en tien euro uut geven en ten derde hebben wij hier thuus twee mooie terrassen, waor we lekker kunnen zitten.

MARIE: Jao, maor daor zitten we allent. Andere mensen zien en ontmoeten is ok wel ies gezellig. *(kijkt op haar horloge)* As we nou gaon, bent we binnen 'n uurtie in... *(stad noemen in de buurt waar het stuk wordt gespeeld)* Kunnen we daor metien lekker eten. Nou, goed idee of niet?

ANNA: De dag is al bijna umme en ik heb al tegen Stien zegd, dat ze moet koken en daornao wil ik eem gaon rusten. Ik gao naor mien kaomer. *(gaat af door gangdeur)*

MARIE: Verdorie! 't lenige wat zij wil is lezen, borduren en wandelen deur oeze tuune. *(ziet blaadje met code op tafel liggen)* Oh, oh! *(pakt blaadje op en gaat naar laatje van kast, waaruit zij een blaadje en pen pakt)* Die Anna! Ze mus ies weten, dat ik nou ok de code heb. *(ze schrijft de code snel op, als Annabel op vanuit de tuin, zij is een vrolijk kind, modern gekleed, zij heeft tas bij zich)*

ANNABEL: Hallo, tante Marie.

MARIE *(schrikt eerst, vouwt haar blaadje snel op en legt blaadje van Anna weer op de tafel)*: Annabel! Wicht, wat 'n verrassing! Ik was net toe an wat vrolijks. *(geven elkaar een kus, waarna Marie haar blaadje met de code snel in de lade legt)*

ANNABEL: Is 't hier dan zo saai?

MARIE: Saai? Praot mij der niet van! En an je tante Anna heb ik ok weinig plezier. Löp maor te mokken en wil niks.

ANNABEL: Jao, die is hiel aans dan joe, hè? Maor waorumme zuuk je zölf gien dinger op, waor as jij plezier an beleeft.

MARIE: Nou, daar krieg ik nogal de kans veur bij heur! Zij zit mij ieuwig op de lippen. Kind, ik zol zo graog wat gezelligs willen doen.

ANNABEL: Je moet je niet zo veul antrekken van tante Anna. Gao toch je eigen weg. Waorumme ben jij eigenlieks nooit trouwd?

MARIE (*schrikt*): Ikke? Trouwd? Nee heur, ik moet niks van kerels weten.

ANNABEL: Hej der dan ervaoring met?

MARIE: Nee, ikke niet. Maor tante Anna wel. Die hef ies verkering had.

ANNABEL: En, dat is nooit wat worden?

MARIE: Oh, in het begun wel. Ze was smoorverliefd op hum. Tot ze der achter kwam dat hij trouwd was en allent op heur geld uut was.

ANNABEL: Echt?

MARIE: Jao. Eerst haar ze der hiel veul verdriet van, maor laoter weur ze hiel kwaod. En vanaf die tied hef ze 'n hekel an alle kerels. Ze zee, dat ik nooit wat met 'n man mus begonnen.

ANNABEL: Niet alle kerels bent toch 't zölfde, tante Marie.

MARIE: Volgens Anna wel. En daorum heb ik 't nooit andurfd. Ik heb ter ok gien behoefte an, en ik mis 't ok niet.

ANNABEL: Nee, wat je nooit had hebt, mis je ok niet. (*enthousiast*) Maor ik kan wel 'n date veur joe versieren, heur!

MARIE: 'n Wat?

ANNABEL: 'n Afspraak maaken met 'n man veur joe. Op internet regel ik dat zo veur joe, tante.

MARIE: Oh, giet dat zo gemakkelijk? Mooi. (*schrikt weer*) Maor niet veur mij, heur! Ik wil van dat internet niks weten.

ANNABEL: Ik zol der toch ies over nao denken. Dat 't met tante Anna verkeerd af lopen is, wil niet zeggen dat 't met joe net zo zol gaon. Zij maakt dat toch niet uut veur joe. Jij hebt ok recht op 'n gelukkig leven.

MARIE: Waor argens recht op hebben en 't ok krieggen, telt hier niet. Maor, waorumme zal ik joe daar met moeten belasten. Koppie thee, Annabel?

ANNABEL: Jao, is goed, tante.

MARIE: Neem ik metien 'n lekker koekie veur je met.

ANNABEL: Wel snel heur, tante. Ik moet zo weer vot, want ik heb zo weer les. Eigenlieks kwam ik langes um te vraogen of ik dit weekeinde hier mag kommen.

MARIE: Maor natuurlijk, wicht. Nou, dan gao ik nou snel. (*Annabel pakt modeblad uit haar tas, begint te lezen, dan hoort ze een stem*)

JOPIE (*vanuit kast*): Mag ik ter al uut?

ANNABEL (*verwondert om zich heen kijkend*): Waor komp dat nou vot?

JOPIE (*vanuit kast*): Ik vin der niks meer an, heur. (*Annabel staat op en*)

loopt richting kast. Geert ziet dat en rent naar binnen)

GEERT: Niet an die kaste kommen!

ANNABEL: Dag Geert. Wat is ter dan met die kaste?

GEERT: Niks. Afblieven. Die heb ik net behangen.

ANNABEL: Volgens mij zit ter iene in die kaste.

GEERT: Eh... *(lacht dan)* Wie zol der nou in die kast moeten zitten?

JOPIE *(vanuit kast)*: Ikke!

GEERT *(snel)*: IKKE denk dat jij je vergist hebt, Annabel.

ANNABEL: Ik heurde toch echt 'n stem uut die richting, heur. *(wil kastdeur openen, maar Geert is haar voor en gaat voor kast staan)*

GEERT: Kan niet!

ANNABEL: Jao, maor ik heurde toch echt iene zeggen: "Mag ik ter al uut?" en "Ik vin der niks meer an." Laoten we toch maar kieken.

GEERT: Je huuft niet te kieken. Wat jij net heurde waren twee jonges op straote. Waor is je tante eigenlieks?

ANNABEL: Die is in de keuken um 'n koppie thee veur mij te zetten.

GEERT: Juust jao... *(denkt even na)* Die mag je niet allent laoten!

ANNABEL: Waorumme niet?

GEERT: Umdat die...umdat ze last hef evenwichtstoornissen *(Geert duwt Annabel nu richting hal)* Straks kreg ze die hiete thee nog over heur hen.

ANNABEL: Oh jee. Dan mag ik wel gauw naor heur toe. *(als Marie met de thee binnenkomt)*

MARIE: Hier is je koppie thee.

ANNABEL *(rent op haar af)*: Geef dat maor gauw, tante. *(stoot bijna kopje thee uit haar handen)* Aans laot jij 't straks ok nog vallen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto